

I forbindelse med Kursusnævnets nedlæggelse foreslås kompetenceområdet for Ankenævnet for Arbejdsløshedsforsikringen udvidet, således at ankenævnet for fremtiden behandler de klagesager, som hidtil er blevet behandlet af Kursusnævnet.

Kursusnævnet, der er nedsat i medfør af § 62 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser, behandler klagesager om adgang til og vilkår for deltagelse i arbejdsmarkedsuddannelser samt økonomisk støtte til visse voksne lærlinge.

Ifølge § 62 i lov om arbejdsmarkedsuddannelser består Kursusnævnet af 1 formand, 2 medlemmer udpeget af Dansk Arbejdsgiverforening, 2 medlemmer udpeget af Landsorganisationen i Danmark og 2 medlemmer med særlig sagkundskab inden for arbejdsmarkedsuddannelserne udpeget af arbejdsministeren.

Regeringen finder, at Kursusnævnets klagesager uden betænkeligheder kan overføres til Arbejdsmarkedets Ankenævn, der i sager vedrørende arbejdsmarkedsuddannelser udvides med et medlem med særlig sagkundskab, jf. bestemmelsen herom i § 1, nr. 5.

V. Ophævelse af lov om udvandring

Lov om udvandring af 1959 afløste tidligere lov af 1934, der var en videreførelse af regler, der stammede helt tilbage fra 1868, hvor befordring af udvandrere med skib skønnedes at nødvendiggøre særregler, der kunne sikre udvandrerens betryggende befordring til indrejslandet. Dette skete bl.a. ved, at kun særlig dertil bemyndigede personer, »autoriserede udvandringsagenter«, måtte formidle befordring af udvandrere.

I 1959 blev befordringen givet fri, bl.a. på baggrund af, at det var blevet almindeligt at flyve. Den hidtidige offentlige kontrol med befordringen af udvandrere blev ophævet, og i loven blev der fastsat bestemmelser, der tog sigte dels på at beskytte udvandrerne mod udnyttelse, dels på at sikre, at der fortsat under offentligt ansvar fandtes en oplysningsvirksomhed til gavn for udvandringsinteresserede. Herudover blev det bestemt, at arbejdsdirektøren i samarbejde med Det statistiske Departement skulle udarbejde statistiske oplysninger vedrørende udvandringen her fra landet.

Der har i mange år kun været få henvendelser om udvandring til Arbejdsdirektoratet, og de beskyttelseshensyn, der oprindelig lå bag loven, eksisterer ikke længere. Danmarks Statistik udarbejder i dag statistik vedrørende udvandring på grundlag af oplysninger fra Det centrale Personregister under Indenrigsministeriet, og også efter lovens ophævelse vil Arbejdsdirektoratet som led i sin almindelige service-

virksomhed være parat til at hjælpe interesserede, der måtte ønske direktoratets bistand til indhentning af oplysninger om forholdene i de lande, hvortil de ønsker at udvandre.

Regeringen finder, at det på denne baggrund er rimeligt at anlægge den vurdering, at loven har mistet sin betydning og følgelig bør ophæves.

VI. Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske og administrative konsekvenser af liberaliseringen på formidlingsområdet vil i høj grad afhænge af, i hvilket omfang liberaliseringen vil medføre, at private foretagender vælger at gøre brug af adgangen til at drive formidlingsvirksomhed. Der foreligger ifølge sagens natur ikke erfaringer for, hvorledes afskaffelse af de hidtidige restriktioner for formidlingsvirksomhed vil påvirke AF's markedsandel, og det er derfor ikke muligt at udarbejde blot nogenlunde underbyggede skøn over lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser. For så vidt angår den begrænsede del af Arbejdsdirektoratets virksomhed, der vedrører administrationen af de hidtidige regler om privat arbejdsformidling og vikarbureauvirksomhed, vil afskaffelse af godkendelsesordningen medføre en mindre administrativ aflastning. Udviklingen omkring formidlingsvirksomheden og AF's øvrige opgaver vil blive fulgt med henblik på en tilpasning, når forudsætningerne for en bedømmelse foreligger.

De økonomiske og administrative konsekvenser af den foreslåede brugerbetaling for visse af AF's ydelser vil i meget høj grad afhænge af, i hvilket omfang nyordningen vil påvirke arbejdsgivernes brug af den offentlige arbejdsformidling. Det vurderes, at der er ca. 30.000 formidlere årlig af vikarer til daginstitutioner og uddannelsesinstitutioner samt tjenerformidlere. Med en betaling på 75 kr. pr. formidling fås en indtægt på ca. 2,2 mio. kr. årlig, der imidlertid reduceres med udgifter til ordningens administration. Brugerbetaling ved intensiv bistand til virksomhedernes uddannelses- og personaleplanlægning giver mulighed for at udvide denne aktivitet i AF. Da der her er tale om en ydelse, der tilpasses den enkelte virksomheds forhold, er det ikke muligt at angive en nærmere vurdering af konsekvenserne. Det anslås, at nettoindtægten ved den foreslåede brugerbetaling på formidlingsområdet i en indkøringsperiode i alt vil ligge i størrelsesordenen 4-6 mio. kr. årlig.

Forslaget vil i sin helhed, bl.a. som følge af øget konkurrence på formidlingsområdet, der forstærkes af indførelse af brugerbetaling, bidrage til realiseringen af den årlige produktivitetstigning i den statslige administration.